

Kako so se knjige maščevale Igorju

Igor in Marko si ondan skočila
bog si ga vedi zakaj sta v lase,
Igor udrihal po Marku je s knjigo,
da sta prav kmalu iz nje bili dve.

Sploh so ga knjige njegove tožile,
da se presneto jim slaba godi;
tožil je Robinzon, Ciciban, Zvonček,
Mali Vseznalec — no, skratka prav vsi.

Nekega dne pa so sklicali sejo ...
Robinzon stari je tam svetoval:
»Nihče pri Igorju več ne ostani!«
Predlog z glasovi je vseh obveljal.

Drugi dan vsi so jo složno pobrali
v knjižnico javno, kjer mir je in red ...
Knjižničar strganih rev se prestraši,
potlej pa reče, da vsak bo sprejet.

Toda najprvo jih k doktorju pošlje,
da jih ozdravi zdravnik Knjigovez,
da naravna jim polomljene ude,
saj so usmiljenja vredni zares!

Vsakega doktor natanko preišče,
potlej pa vešče pokima z glavó:
»Hude poškodbe so zunaj in znotraj,
vendar pa nihče umrl ne bo.«

V nekaj dneh so se vrnili vsi zdravi,
židane volje, veselih oči...
Novemu javi gospodu jih v službo
Robinzon stari, tako govori:

»Vsi ti prisegamo svojo zvestobo,
hvato ti dajemo, blagi gospod,
vsi smo prepričani, da nam bo dobro
in da ne pojdemo nič več od tod.«

Igor bi rad si napravil letalo,
tri dni že beli zaman si glavó:
Kam le, oh, kam je ušel mu Vseznalec,
da bi povedal mu kaj in kako!?

V knjižnico mahne jo slednjič in prosi,
naj mu Vseznalca posodijo vsaj,
toda vse knjige zakličejo v zboru:
»Spódi, gospod, ga in nič mu ne daj!«

